

РЕШЕНИЕ

№ 21460

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1886** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 347/28.01.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х.д. № 12953/2024 г. е отменено НП № 23-4332-033782 от 22.01.2024 г., издадено от Началник сектор, отдел „Пътна полиция“ в СДВР в частта, в която на Е. Д. Д. за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП и на основание чл. 175, ал.1, т.5 ЗДвП са наложени наказания „глоба“ в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за 1 месец и е потвърдено в останалата част, в която за нарушение на чл.23, ал.1 ЗДвП и на основание чл.179, ал.2, пр.2 ЗДвП на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

Решението е обжалвано от наказаното лице в потвърдената част като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и за отмяната на процесното НП и в тази част. Твърди се, че по делото не са представени доказателства, установяващи, че участниците във верижното ПТП са трима.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява в съдебно заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу решение, което е неблагоприятно за него в частта, с която е потвърдено НП. Поради това, тя е допустима в тази част, а разгледана по същество, е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и препраща към тях на основание чл.221, ал. 2, изр.2-ро АПК.

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. От доказателствата приложени към административнонаказващата преписка, както и от гласните такива събрани при първоинстанционното разглеждане на делото се установява както механизма на извършеното нарушение, така и че то е извършено от наказаното лице. Фактът на удара е достатъчно доказателство, че водачът не е осигурил необходимата дистанция и не е успял да спре своевременно. Тълкуването на цитираната разпоредба налага да се приеме, че скоростта, начина на движението и дистанцията е въпрос на лична преценка и избор на всеки един водач на МПС, но при съблюдаване на ограниченията и рамките поставени от Закона за движение по пътищата (в частност чл. 23, ал. 1). При това положение, в случаи от категорията на процесния, за да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на водача на превозното средство по чл. 179, ал. 2 от ЗДвП, достатъчно е същият да не е съобразил дистанцията, респ. характера и интензивността на движението, в резултат на което, поради невъзможността му да спре е станал причина за възникване на пътно-транспортно произшествие. Установеното по надлежния ред нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП, правилно е подведено под приложимата санкционна разпоредба на чл. 179, ал. 2, предл. второ от ЗДвП. Спрямо действащата към момента на извършване на нарушението (15.11.2023 г.) разпоредба на чл. 179, ал. 2, предл. 2 от ЗДвП и в съответствие с чл. 27 ЗАНН, административният орган е наложил административното наказание глоба от 200 (двеста) лева, чийто размер е фиксиран в закона.

По силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, които да водят до отмяна на атакуваното НП за нарушението по т. 1 на НП. Както акта за установяване на административно

нарушение, така и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН. В АУАН и в НП пълно и точно е описано нарушението, обстоятелствата, при които е осъществено и законовата разпоредба, която е нарушена. Не е налице нарушаване на формата при издаването на АУАН и НП, така че това да възпрепятства наказаното лице да упражни правото си на възражение и жалба. Издадени са от компетентни органи, съгласно представените по делото доказателства.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в ПТП е участвал трети автомобил, тъй като съдът е изпълнил задължението си, произтичащо от служебното начало и е положил необходимите усилия да събере всички относими доказателства с оглед разкриване на обективната истина, но такива, потвърждаващи твърдението на жалбоподателя не са били налице. Дори и да се възприеме това твърдение на касатора, то не го освобождава от отговорност, при положение, че не е изпълнил вмененото му от закона задължение за спазване на дистанция.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила в частта за нарушението на чл.23, ал.1 ЗДвП, в която НП е потвърдено.

Касационната жалба срещу решението на въззивния съд в частта за нарушението по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП, в която НП е отменено, следва да бъде оставена без разглеждане като недопустима, поради липса на правени интерес.

С оглед изхода от спора на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева на основание чл.27е от НЗПП, издадена на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност, представител на ответника по касация не се е явил в съдебно заседание, а са депозиран писмени бележки.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в и чл.63д, ал.1 от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 347/28.01.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по н.а.х.д. № 12953/2024 г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено наказателно постановление № НП № 23-4332-033782 от 22.01.2024 г., издадено от Началник сектор, отдел „Пътна полиция“ в СДВР в частта му по т.1 и ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ касационната жалба на Е. Д. Д., с ЕГН [ЕГН] против същото решение в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Е. Д. Д., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място], ж.к. „Н. II“ № 270, вх.Д, ет.4, ап.96, да заплати на СДВР, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

